

—Αυτό εινε μιὰ άτιμη άπάτη !... φώναζε ή Ζίλινα.

ΑΙΓΔΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ J. D. BERESFORD

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ!

Μέσα σέ δεκατέσσερα χρόνια, μονάχα δυό φορές ό "Άλλαν Βένιραϊτ έλασε άφορμή νά πάη στό συμβολαιογραφείο του κ. Πάλεϋ.

Τήν πρώτη φορά, ήταν φοιτητής άκόμα, δέκα όχτώ χρόνων παλληκάρι. Τόν είχε καλέσει ό γέρο Πάλεϋ γιά νά του άναγγείλη τή θλιβερή είδηση του θανάτου του πατέρα του, και τό χειρότερο, γιά νά του πη πώς έπρεπε νά διακόψη τις σπουδές του, γιατί, δυστυχώς, ό πατέρας του δέν είχε αφήσει άρκετή περιουσία, ώστε νά μπορεί ό γιός του νά τις συνεχίση.

Μετά τό ξεκαθάρισμα τής πατρικής του περιουσίας, ό "Άλλαν βρέθηκε μ' ένα μικρό κεφάλαιο πεντακοσίων λιρών.

Ευτυχώς, ό γέρο Πάλεϋ, μέ τό ενδιαφέρον του παλιού οικογενειακού φίλου, φρόντισε τότε νά προσληφθή ό "Άλλαν ως ύπάλληλος, στην «Άγγλο-Ευρωπαϊκή Τράπεζα». Κι' επειδή ό "Άλλαν ήταν έργατικός νέος κι' ήξερε καλά τά άγγλικά και τά γερμανικά, είχε κατορθώσει σέ ηλικία τριάντα δύο χρόνων νά γίνη ένας από τους έμπιστους ύπαλλήλους τής Τραπέζης. Ό μισθός του είχε φτάσει τις είκοσι όχτώ λίρες τών μήνα, οί προϋστάμενοι του ήσαν ένθουσιασμένοι μαζί του κι' όπως φαίνόταν, πολύ γρήγορα θά του έδιναν μιá ανώτερη θέση στην Διεύθυνση τής Τραπέζης. Τό μέλλον του ήταν πια έξασφαλισμένο.

Μιά μέρα όστόσο, δεκατέσσερα χρόνια μετά την πρώτη επίσκεψή του στό συμβολαιογραφείο του Πάλεϋ, ό "Άλλαν έλασε ξαφνικά μιá νέα πρόσκληση του. Ό γέρο Πάλεϋ είχε πεθάνει πριν από λίγα χρόνια κι' ό γιός του, ό Χάρολντ, τόν είχε διαδεχθή στη Διεύθυνση του συμβολαιογραφείου. Ό Χάρολντ γνώριζε από τόν πατέρα του την ιστορία του "Άλλαν, κι' όταν ό νέος μπήκε στό γραφείο του, τόν δέχτηκε μέ τήν πιο μεγάλη ένκαρδιότητα. Κι' σιέως κατόπιν του άνήγγειλε ότι ή μίσση Μάντονκ, ή αδελφή του πατέρα του, είχε πεθάνει και τόν είχε άφήσει κληρονόμο της.

Ό "Άλλαν άπόρριψε γι' αυτό, γιατί έλάχιστα γνώριζε τή θεία του αυτή, ή όποια ήταν μαλωμένη επί πολλά χρόνια μέ τόν πατέρα του.

—Η μίσση Μάντονκ, του εήτηνε ό Χάρολντ, είχε δυσχερή με τόν αδελφό της, γιατί δέν ένέκρινε τό γάμο του με τή μητέρα σου, αλλά δέν εινε λόγους νά εινε δυσχεστήμενη και μαζί σου, άναμτη μου "Άλλαν! Άπεναντίας μάλιστα, κάθε φορά που έρχόταν στό γραφείο μας, ζητούσε πληροφορίες γιά σένα... Πρό έξη μηνών είχε κάνει τή διαθήκη της. Εδύχως που πρόφτασε και τήν έκανε τότε, γιατί έπειτ' από δυό

μήνες κατόπιν, έχασε τις διανοητικές δυνάμεις της και ξεμωράθηκε έντελώς. Η θεία σου, έκτός από τό θαυμάσιο κτήμα της, τό Χάρμπουρ-Κώρτ σου αφήνει εκατό χιλιάδες λίρες σέ σίγουρα χρεώγραφα...

—Διάβολε! μουμούρισε ό "Άλλαν σασιαμένος, ενώ έφευγε από τό γραφείο του Πάλεϋ, τί θά τις κάνω τις εκατό χιλιάδες λίρες, και τί μου χρειάζεται αυτό τό κτήμα;

Όστόσο, όταν λίγη ώρα κατόπιν, έφθασε στην πανσιόν όπου κατοικούσε, ό "Άλλαν είχε αλλάξει κιόλας γνώμη και συλλογιζόταν πώς ίσως ή άνέλπιστη αυτή κληρονομία θά συντελούσε στην εύτυχία του. Γιατί, ό "Άλλαν ήταν έρωτευμένος! Άγαπούσε τρελλά, ένα μήνα τώρα τή Ζίλινα Χέρρικ, μιá χαριτωμένη νέα, ή όποια κατοικούσε στην ίδια πανσιόν. Τις πρώτες μάλιστα μέρες τής γνωριμίας των, ή Ζίλινα φαίνόταν πώς κι' αυτή τόν συμπαθούσε. Μά έπειτ' από λίγο καιρό ξαφνικά ό "Άλλαν, μέ βαθειά λυπη άντελήφθη πώς ή Ζίλινα τόν άποφευτο συστηματικά κι' ότι ένα άλλο άπόγευμα πήγε στόν κινηματογράφο μέ τόν Χέρνυ Λέιν, έναν κομψευμένο, σαχλό νέο, ό όπολος ήταν κι' αυτός σύνοικός τους.

Όσοικά, ό "Άλλαν άπόρριψε πολύ μ' αυτή τήν προτίμησι τής Ζίλινα, γιατί μιá μορφομένη κι' έξυπνη νέα σαν κι' αυτή, ήταν αδύνατον νά βρισκή ευχαρίστησι στη συντροφία ενός τόσο άσημαντου νέου, έσω και πλουσιου... Ό "Άλλαν δυσκολευόταν νά πιστέψη πώς ή Ζίλινα μπορούσε νά παρασυρθή έτσι εύκολα σ' ένα γάμο, μονάχα γιά τό χρήμα. Και νά πού τώρα ξαφνικά ή τύχη είχε γυρίσει μέ τό μέρος του! Τώρα ήταν πλούσιος! Και μολοντί ή έκτίμησις του στη Ζίλινα είχε λιγοστήσει κάπως, όστόσο, επειδή τήν άγαπούσε, άποφάσισε νά έξηγηθή μαζί της. "Ετσι, εκείνη τήν ήμέρα, μετά τό γεύμα, τήν παρακάλεσε νά μείνη μαζί του στό σαλονάκι γιά νά τή μιλήση.

—Έχω μιá καταπληκτική είδησι νά σου άναγγείλω, Ζίλινα! είπε ό νέος, όταν έμειναν μόνοι.

—Ω! είπε ή νέα γελώντας, δέν πιστεύω νά κληρονόμησε κανένα θείο σου από τήν Άμερική; Φαίνεται τόσο χαρούμενος!...

—Κι' όμως νά τό πιστέψης, Ζίλινα! Μέ τή διαφορά πώς δέν πρόκειται γιά κανένα θείο στην Άμερική, αλλά γιά μιá γρήγá θέα μου, ή όποια μ' άφησε κληρονόμο της. "Ήξερα πώς ή θεία μου ήταν πλούσια, μά ποτέ δέν φαντάστηκα πώς θά μου

